

Skjernaa og hvad der staaer i Forbindelse med, den.

Den Bestemmelse, som findes i Lovforslagets § 12, om en Fridag om Ugen for Fiskene, har fundet Bifald idetmindste hos de fleste af de ærede Medlemmer, der have udtalt sig, og det er jo endog saa blevet foreslaaet, at man skulde gaae en heel Deel videre ved at bestemme, at ikke alene Laregaarde eller andre lignende faste Fiskeredskaber skulde holdes aabne een Dag om Ugen, men at ogsaa Møllerne skulde aabne deres Sluser paa den samme Dag. Jeg vil nu ikke benægte, at dette jo kunde være til Fordeel for den vandrende Fisk, men jeg maa forment, at det vilde blive en noget kostbar Bestemmelse at gennemføre, idet man ubetinget vilde komme til at give de vedkommende Møllere en tilsvarende Erstatning. Ganske den samme Bemærkning vil jeg rette til andre ærede Medlemmer, som have foreslaaet, at man skulde optage den svenske Bestemmelse om, at en saakaldet Kongsaae skal holdes aaben bestandig; man maatte saa begynde med at expropriere de faste med særlig Eiendomsret bestaaende Fiskegaarde, som nu spænde tværs over Aaen, og hvis Værdi vilde, saa at sige, fuldstændigt forsvinde, naar en Kongsaae paa $\frac{1}{3}$ eller $\frac{1}{6}$ af Vandløbets Brede skulde holdes aaben; at disse Fiskegaarde repræsentere ganske betydelige Værdier, vil vistnok være de Herrer bekendt. — Medens jeg har optaget adskillige Bestemmelser, eller rettere har taget et væsentligt Hensyn til adskillige Bestemmelser, som findes i Nabolandenes Lovgivning om Fiskeri, har jeg dog ikke paa nogen Maade kunnet drifte mig til at optage disse Bestemmelser i deres fulde Udstrækning. De ærede Medlemmer, som have gjort sig fortrolige med Nabolandenes Lovgivning om Fiskeriet, ville jo vistnok have bemærket, at det ikke blot er paa de enkelte Punkter, som allerede af dem ere blevne fremdragne, at vore Nabolandes Fiskerilove gaae langt videre end det af mig forelagte Lovforslag. Man har allerede her nævnt Kongsaaeren; man har nævnt, at her desuden burde holdes visse Abninger i de Net, som spændes tværs over en Aa, for at visse Fisk kunde gaae igjennem dem; man har endvidere nævnt, at Fisken

burde være ubetinget fredlyst i dens Ungletid. Men der er, som sagt, flere andre Bestemmelser i vore Nabolandes Fiskerilovgivning, der gaae langt videre end det foreliggende Lovforslag, som ikke ere blevne nævnte, og jeg skal dog af disse tillade mig at nævne en enkelt ligeoverfor de ærede Medlemmer, som have fundet, at den til Fjorde osv. stødende Grundeiers særlige Fiskeriret bliver hævdet for stærkt i Lovforslaget. Jeg skal nemlig i saa Henseende henvise til, at den svenske Lov af 29de Juni 1862 i § 2 bestemmer, at Strandereen skal have Eneret til Fiskeri i alt indensfers Vand, hvilket omtrent svarer til vore indelukkede Fjorde. Men desforuden have efter den nævnte Lov de til det aabne Hav grændsende Lods-eiere Eneret til Fiskeri i dette, ikke alene indtil 100 Favne fra Stranden, saaledes som jeg her har foreslaaet, men indtil 100 Favne udenfor det Sted, hvor Vandet naaer en Favns Dybde. At en saadan Begrænsning i vore Bunde og med vore flade Kyster vilde kunne føre til Eneret til Fiskeri indtil en Fjerdingvei ud i Stranden, er vistnok uimodstgælgigt. — Jeg har altsaa vel taant Udskilligt af Nabolandenes Fiskerilove, men jeg har dog ingenlunde dristet mig til at optage deres Bestemmelser fuldstændigt, og jeg har saaledes navnlig heller ikke optaget den Bestemmelse fra Norges Lovgivning, at visse vandrende Fiskearter, navnlig af Larefamilien, skulle være ubetinget fredlyste i en vis Deel af Aaret, nemlig i deres Ungletid. Det er jo indlysende, at man, da Ungletiden netop er den bedste Fisketid for mange Laregaardes Vedkommende, ikke vilde kunne unddrage sig for, dersom man vilde indføre en saadan Bestemmelse, da ogsaa at give disse Laregaardes Ciere en meget anseelig Erstatning. Jeg havde paataant en noget lignende Bestemmelse, men jeg har maattet opgibe den netop af Hensyn til, at det forekom mig, at man derved traadte velerhvervede Rettigheder, endog saa Særrettigheder, for nær. Jeg haaber imidlertid, at Fiskeynglen skal være tilstrækkelig beskyttet ved Sabbathsbestemmelsen i § 12. Det er vel blevet bemærket af et æret Medlem, at det kun kunde nytte lidet, at man sikrede Fiskenes frie Drogang gjennem Aale- og Laregaardene og andre